

சித்த மருத்துவத்தில் பூநீறு: விந்தையும் வியப்பும்

மருத்துவர் க.மதன், பி.எஸ்.எம்.எஸ்.,எம்.டி(சி)

பட்டமேற்படிப்பு - சிறப்பு மருத்துவம் - இறுதியாண்டு

மருத்துவர் அ.முனிஸ்வரன், எம்.டி.,(சி)

விரிவுரையாளர், சிறப்பு மருத்துவத்துறை

அரசினர் சித்த மருத்துவக் கல்லூரி & மருத்துவமனை, பாளையங்கோட்டை

மருத்துவர் சூ.சீவராஜன், எம்.டி.,(சி)

ஆராய்ச்சி அலுவலர் (சித்தா)

சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி பிரிவு, பாளையங்கோட்டை

மலர்: 3

இதழ்: 4

மாதம்: ஏப்ரல்

வருடம்: 2019

ISSN: 2454-3993

முன்னுரை

ஆய கலைகள் அறுபத்துநான்கில் ஒன்றான தமிழ்ச் சித்த மருத்துவம் எண்ணற்ற தத்துவங்களையும் ஞான, யோக மார்க்கங்களையும், சித்தர்கள் செய்த ஆய்வின் முடிவுகளையும் அடிப்படையாகக்கொண்டது. உலகத்தின் படைப்பு முதல் இறைவன் வழியாகப் பல்வேறு சித்தர்கள், மகான்களால் சித்த மருத்துவம் சிறப்பான முறையில் வலுப்பெற்றது. தாது, தாவர சங்கம பொருட்களை மூலமாகக்கொண்டு மருந்துகள் செய்வதை, பயன்படுத்துவதை எடுத்துச் சொன்ன மருத்துவம் இறவா நிலையையும் இறைநிலை அடைதலையும் சேர்ந்தே அறிவுறுத்துகிறது. இவைகளை அடைய காயகற்ப மருந்துகளும், யோகமுறையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவைகளில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறும் பூநீற்றினை இன்றளவும் பயன்படுத்திவரும் நாம் அது குறித்த அற்புத கருத்துக்களையும் அறிந்துகொள்ள இந்தக் கட்டுரை, பாதை வகுக்கும்.

இயல்

பூமியிலிருந்து பூத்து வருவதால் (Efflorescence) பூநீறு எனப்பட்டது. நீறு என்றால் வெண்மை என்று பொருள். பூமியிலிருந்து வெண்மையாக வருவதால் பூநீறு எனப்பட்டது.

“பூவது போல் பூநீறு பூமிவேலி கட்டப் பூக்கும்” என்ற சித்தர் பாடல் மூலம் இதனை உணரலாம். பூநீறு காரசார லவணம் இருபத்தைந்தினுள் ஒன்றாகக் கூறப்படும்.

“மகத்தான வாகாசம் பூநீறாச்சே”- (போகர் 7000). இதில் பூநீறு ஆகாயத்தின் கூறு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பூநீறு - வழக்காடல்கள்

பூநீறு சக்தியின் தன்மையுடையது (அதாவது பெண்ணின் தன்மையோடு உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது). அகத்தியர் பரிபாஷைதிரட்டில்

மதியுப்பு வழலை, சுத்தகங்கை, பிரம்மகற்பம், சாகாமூலி, சவுக்காரம், நாதம், நிலவுப்பு, மண்ணுப்பு, ஆயினாதம், அன்னையுமைநாதம், சுயம்பூநீறு, பிறப்பகற்று மூலி, கோவானூர் மண் என்றும்,

திருவள்ளுவர் கற்பத்தில்

காயம், கற்பம், குளிகை, கரு, புளி, விந்து, மூலப்புளி, சக்திநாதம், கருவண்டு, நேயமுப்பு, பூரணம், கற்பலேகியம், நாதம் போன்ற சொற்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பூநீறு பிறக்கும் இடம்

திருவள்ளுவர் சிந்தாமணி நூலில்

“நானிலத்தின் நாடெல்லா முவர்கடால்
கானீற்பூடு காடெல்லாம் நீநீறதே” என்றும்
“உற்றுப்பார் சிவனிருந்த பூமிதன்னில்
ஒரு பூண்டு முனையானது உவருப்பாலே
அற்றுப்போ மருதநில மயானருத்தன்
அவனுடனே சக்தியடுத் திருந்ததாலே
முத்துப்போற் கொஞ்சனஞ்சஞ் சலமுண்டாச்சு
முழுமோச மில்லாமற் பசுமை யாச்சு
தித்திக்கும் பசுந்த மண்ணுந் தண்ணீர் சுண்டாற்
சிவனுப்பு நிலமுவராந் தெளிந்து பாரே” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(குறிப்பு: செம்மண்ணில் இருந்து கிடைக்கும் பூநீறே சிறப்புடையது என இரசுவாத சிந்தாமணி கூறுகிறது).

“கோவானூர் பொட்டலிலே குண்டு
மணியம்மன் கோயில் சன்னதியிலே
சாகாமூலி முளைத்திருக்கு குயதைச்
சார்ந்து பாரடி ஞானப்பெண்ணே”

- ஞானக்கும்மி

போகமுனி முப்பு சூத்திரம் 10-ல்

“நின்மலமயங் காவேரி நீள்கதி சோழ தேசம்
வண்மமாராடங் கொல்லி மலையோடு குடுமிதானே” என்றும்,
“கடுமிமாமலைச் சுற்றெங்கும் சோகர்னங் கங்கை மூலம்
படுநதி பாண்டிநாட்டில் பாடுகீழ் கடல் பேர்பக்கம்
திடமுறும் ராமநாதம் சேர்ந்திடும் துறையின் கட்டு
வடுதுணை தெலுங்கச் செட்டி வளர்குடி வலம்ப நாடே”

என்றும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

பூநீறு பிறக்கும் காலம்

திருவள்ளுவர் நவரத்தின சிந்தாமணியில்,

“மாசிபெளர் ணமியில் வந்தெடுப்பா ரந்தநிலம்
தோசிபல பாவிகட்குத் தோணாது - மாசியும்போங்
பைங்கூனி சித்திரையும் பெளர்ணமியில் சித்தர்வந்து
கங்குல் விடியாதமுன்பு காண்” என்றும்

திருவள்ளுவர் கற்பத்தில்,

“நல்லதை மாசிபைங்கூனியா லேதான்
நலமான பூநீறு எடுக்கும் காலம்
வல்லபமாய் பூநீறு விளைவி டத்தை
மகிழ்வாகக் கண்டுதை மாதந்தன்னில்
மெல்லவே தானேகி இடத்தைப் பார்த்து
வேணுமென்ற இடந்தனையும் குறிப்பிட்டேதான்
வல்லவே குடிசையொன்று கட்டிக்கொண்டு
காத்திருந்து பூநீறை எடுக்கக் கேளாய்” என்றும்

போகர் கற்பநூலில்,

“கேளேதான் சித்திரபருவ முன்னும்
கெணிதமுடன் பங்குனிக்கு முன்னதாக
தாளேதான் அமாவாசைபூரணவட்டம்
நாள்தேடி பரிபாஷை தாமுணர்ந்து
பானேதான் போகாமல் நாளைப்பார்த்து
பாரினிலே எல்லோரும் நூலாராய்ந்து
வேனேதான் சித்தர்நூல் நுணுக்கம்பார்த்து
வேதாந்ததாயி னுபவாசங் கொண்டே
போந்தமுடன் நிலாப்பருவந்த தன்னிற்சாமம்
போங்கமுடன் நடுசாமவேளை தன்னில்
சாந்தமுடன் பிரணவத்தின் மாறல்கொண்டு
சட்டமுடன் பூநீறு மெடுப்பார் தாமே”

என்றும் சித்தர் நூல்களில் பரவலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பு

1. பூநீறு பூத்திருக்கும்போது குச்சியைப் போலிருந்தால் ஆண் பூநீறு என்றும், கொக்கைப்போல் இருந்தால் பெண் பூநீறு என்றும் கூறப்படுகிறது.
2. இதன் வடிவம் வரைவரையாகவும் உள்ளே துளை பொருந்தியதாகவும் இருக்கும் என்றும் கூறப்படுகிறது.
3. சித்த மருத்துவ நூல்களில் 32 இடங்களில் பூநீறு கிடைப்பதாக ஆதாரங்கள் உள்ளன.

பூநீறு பிறக்கும் விதம்

திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான் என்ற நூலில்,

“காணீ ரோகதிரி சந்திரன் விந்தினால்
சோனை பாய்ந்து சுகாத்த நீர்தாம்
பாணி யோடிப் பரிதி முகம்பட

தாவினி வெண்மைத் தாரணி தன்னிலும்
கோணி லிப்பூமி நாதமெழும்பிடும் என்னும்
வேனிவி விந்துநா தமிழாண் டையே
மண்ணரும் விண்ணரும் சேர்ந்தா ராகில்
வாதமடம் வெளியாச்சு மாய்கை போச்சு” என்ற படி

பூநீறு விளையும் சதுப்பு. உவர் மண் நிலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்த இடியினால் விளைந்த அண்டக்கற்கள் நிலத்தில் இரண்டு முதல் ஐந்து அடி ஆழத்தில் காணப்படும். இது சந்திரனின் கதிர்களான விந்துவால் (மதிவிந்து) கருவுறும். இவ்வாறு கருவுற்று பத்து மாதங்கள் சென்றபின் வருகின்ற தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களின் முழு மதி நாளில் பனிக்காற்றினால் கூட்டமாகச் சரஞ்சரமாய் முத்தைப்போல் உவர் மண் பூமியில் இருந்து வெளியாகும். ஆனால் சூரியன் உதயமாகும்பொழுது பொடிப்பொடியாகி உதிர்ந்துவிடும். எனவே பூநீற்றின் தாய் நிலமெனவும், தந்தை சந்திரன் எனவும் கொள்ளலாம்.

அகத்தியர் பரிபாஷைப்படி,

சமுத்திரத்தில் காணப்படும் பாறையுப்பு மூத்தவவென்றும், இளையவளாகிய பூநீறு மேகத்தில் பச்சை உப்பாய் இருந்து சந்திரனுடன் சேர்ந்து பின் மழையோடு பூமியில் இறங்கி, மறுஜென்மம் எடுத்து இறகுபோல் பிறந்தது என்றும் பூநீறு பற்றி அகத்தியர் பரிபாஷையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“பூத்த சுண்ணம் சத்தியன்றோ மண்ணையாச்சு” என்றும்

“பூநீரே சாரம் சாரம் ஈசனுப்பே காரம் காரம்
காரசாரமே அண்ட பிண்டம்”

என்றும் அகத்தியர் தம்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

குறிப்பு

1. “ஐப்பசியில் அடைமழை” - பழமொழி
2. ஆகாய உப்பென்று கூறப்படும் அண்டஉப்பு (ஈசனுப்பு) பூமியில் தீ, காற்று, நீர், உடன் சேர்ந்து அதனால் பூநீறாகிறது என்றும் அதனைப் பிண்டவுப்பு என்றும் அகத்தியர் கூறுகிறார். எனவே அண்டம், பிண்டம் இரண்டும் சேர்ந்ததே பூநீறு அதாவது காரசாரம். (காரம் என்பது Alkali, சாரம் என்பது Acid)

பூநீறு - கருவளர்ச்சி மாற்றங்கள்

அகத்தியர் பரிபாஷை திரட்டின்படி,

“விள்ளுமே யாதியிலே ஒளியுமாச்சு
வெந்தழலா மறுபிறப்பில் நீல மாச்சு
கள்ளமதா யிறப்பிறப்பு சிவப்புமாச்சு
கங்கைகொண்டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு
துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு
தோகைதடிய ணிறமாச்சு மறுபிறப்பில்
உள்ளபடி கடைசிஎழு பிறப்பிற் றாறு
மயர்கோழி முட்டைநிறம் படிக்காமே”

உரோமரிஷி வகாரப் பாடல் நூலில்படி,
“பெற்றிட்ட பிள்ளைபிதா சந்திரனாச்சு
பிறந்தவுடன் மறுநாள்தா னிறந்து போச்சு
உற்ற உத யாதிதன்னில் பிறந்த பிள்ளை
உதவுமல்லால் செத்தபிள்ளைக் குயர்தா னுன்டோ
இத்தனையும் பெற்றெடுத்த தாயின் கண்ணோ
எண்பத்தினாள் நாலாயிர லட்சமுயிர்க் கிசைந்தயோனி
சித்திபெற சிவசக்தி யிரண்டுங் கூடிற்
சிவசிவா சகலசித்து சிக்குந்தானே”

பூநீறு சேகரிக்கும் விதம்

1. பூநீறு சூரியனின் வெளிச்சம்பட்டு பொடிந்து விடுவதால் சூரிய உதயத்திற்கு முன்பே பூநீற்றைச் சேகரிக்க வேண்டும்.
“சரிவிடியற் காலம்
அந்தமுள்ள பானு
அதுமுகம் பானு
அதுமுகம் படுமுன்
சொந்மென்று பூவைத்
தொட்டெடுப்பாய் நீயே”
2. பூநீற்றைச் சேகரிக்கும்போது மண் இல்லாமல் சுத்தமாகச் சேகரிக்க வேண்டும்.
3. சேகரித்தவுடன் வீரியம் கெடாமல் கல்கார்க்கிட்ட புட்டியில் அடைக்க வேண்டும்
4. மூங்கில் கணுக்களுக்கிடையில் உள்ள வெற்றிடத்தில் சேகரித்து வைப்பதன் மூலமும் பூநீற்றின் தன்மை கெடாமல் இருக்கும்.
5. பூநீற்றினை சேகரிக்க சிப்பி அல்லது கிளிஞ்சல் அல்லது மூங்கில் கரண்டிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இது குறித்து வள்ளுவர் கற்பம் என்னும் நூலில்,
“கேளேநீ எடுப்பதற்கு வகையைச் சொல்வேன்
கிருபையுடன் அந்நிலத்தில் பனிவிழுந்தால்
தானேபார் நுரைபோலும் உப்புப் போலும்
தான்பூத்துக் கொண்டிருக்கும் கதிரகா ணாமுன்
நாலேதான் காடியிலே எடுத்துப் போட்டு
நலமாக வேணுமட்டுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு
கோளொன்று மில்லாமல் வெயிலில் வைக்க
கொடியுப்புப் பூத்திருக்கும் பார்த்துக்கொள்ளே” என்றும்,

குறிப்பு

பூநீறு சேகரிக்கும்போது கைகள் கால்களில் நேரடியாகப் படக்கூடாது என்றும், ஒருக்கால் பட்டால் மயக்கம், தலைசுற்றல், உடல் கனமற்ற நிலை, மூச்சுத்திணறல் உண்டாகலாம் என்றும் சில நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பூநீறைச் சுத்தி செய்யும் முறை

“தீய்ச்சலுடன் உப்புக்குத் தீட்சை செய்து
திறமுடனே காயத்துக் குறுதி பண்ணு
பாய்ச்சலுடன் முப்பூவுந் தின்றா யானால்
பாங்குடனே தேகமது இறுகுந் தானே”

- போகர் 7000

பூநீரின் சுத்திமுறைக்கு “பூநீறு காய்ச்சல்” என்று பெயர்.

“பூருவத்தின் சுத்தி பூ வெடுக்கும் சித்தி
மாறுந்தேய் பிறையில் மன்னுசிவன் கூறு
பாரு மோர் படிக்குப் பனிச்சலந்தா னாலு
மாருயது பாண்டம் அலைதெளியு மட்டும்

காலையி லிறுத்துக் கடைந்தாடை போக்கி
வாலையிலே விட்டு வற்றுமட்டும் வெய்யில்
சூலதுபோல் காய்ந்து கண்டியநீ ரெல்லாம்
கோலமிது வாருங் கொடி யமுதல் தீட்சை”

“பூர்த்திட்டே ரவிசுருக்கிற் பொங்கி நீறும்
பூப்போன்மே நிற்குமதை வாரிக்கொள்ளு
ஏர்த்திட்ட எலுமிச்சைச் சாறு விட்டு
இழுத்துமே கரைத்து நன்றாய் தெளிவை வாங்கி
ஆர்த்திட்ட அடுப்புக்குள் வைத்துக் காய்ச்சில்
அடங்கியெ யுப்பாகும் பருவம் வாங்கே”

- காய்ச்சுவதற்கு காடிநீர், பனிநீர், எலுமிச்சை பழச்சாறு போன்றவை பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- பத்தாம் காய்ச்சல் பூநீறு - தசதீட்சை பூநீறு என்று வழங்கப்படும். இது சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது.
- பூநீறு சுத்தி குறித்த தகவல்கள் “தீட்சா விதி” என்று சித்தர் பெருமக்களால் வழங்கப்படுகிறது.
- சித்தர்களில் சிலர் சுத்தி செய்த பூநீற்றினை “முப்பு” எனவும் வழங்குகின்றனர்.

செயற்கை பூநீறு

- சீன நாட்டில் பூநீற்றினை செயற்கையாய் விளையச்செய்வதாகப் போகர் கூறுகிறார்.
- திருவள்ளூர் செயற்கையாய் பூநீற்றை விளையச் செய்யும்முறையை விரிவாக கூறுகின்றார்.
- நல்ல உவரமண் நிலத்தில் பூநீறு விளையக்கூடிய இடமாய் பார்த்தறிந்து முதல்நாள் ஒரு ஜான் ஆழத்திற்கு குழியைத் தோண்டி மண்ணை நீக்கிவிட்டு, குழியில் நன்றாகக் கால்களில் அழுத்தி மண்ணை இறுகச்செய்து, அதன்மேல் பனிநீரைத் தெளிக்கவேண்டும். பின் அக்குழியில் காய்ந்த பனை ஓலைகளைப்போட்டு எரிக்கவேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்களுக்கு தினம் ஒருமுறை செய்யவேண்டும். நான்காம் நாள் மண்ணைத் தோண்டாது மற்றவைகளைச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்து முடித்த குழியில் ஐந்தாம் நாள் ஒரு அங்குல உயரத்துக்கு பூநீறு பூத்திருப்பதைக் காணலாம். இதை ஒரு கிளிஞ்சலால் சேகரித்துக் காடி வைக்கப்பட்டுள்ள பீங்கான் பாத்திரத்தில் போட்டெடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பூநீறு - மருத்துவ குணங்கள்

“கரப்பானை சீதத்தைக் கண்டிக்கும் பேதி
யுரப்பாகும் வாயுதனை யோட்டும் - சுரப்பாகும்
உந்திவலி குன்மம் ஒழிக்கு பூநீறெனவே
செந்தாமரை முகத்தாய் செப்பு”

- பதார்த்த குண சிந்தாமணி

விளக்கம்

பூநீறால் கரப்பான், சீதபேதி, வாயு, வலிகுன்மம் தீரும்

குறிப்பு

பூநீற்றைத் தனியாக பயன்படுத்துவது இல்லை மற்ற மருந்துகள் அல்லது சரக்குகளுடன் சேர்த்தே பயன்படுத்த வேண்டும்.

பூநீறு சேரும் சில சித்தமருந்துகள்

1. சப்த லவண சூரணம்
2. நவ உப்பு மெழுகு
3. பூநீற்றுச் சுண்ணம்
4. பூநீறு செயநீர் உள்ளிட்டவை.
5. தயிர்ச்சுண்டி சூரணம்
6. திரிலோக செந்துாரம்
7. எரிநீர்.
8. குன்மக் குடோரி மெழுகு
9. ஊரச பற்பம் (தேரன் கரிசல் 300)

மருத்துவ பயன்கள்

1. பூநீறும், கற்சுண்ணம்பும் சமவெடை சேர்த்துத் தெளிநீர் வாங்கி, அதில் ஆமை ஓடு, முட்டை ஓடு, முத்தச் சிப்பி, கல் நார், நண்டுக்கல், சங்கு, முதலிய பொருள்களை இட்டு எரித்துக் கழுவி எடுக்கச் சுத்தியாம். இது பாஷாணங்களைச் சுத்தி செய்யவும் பயன்படும்.
2. குதிகால் வாதம் தீர வெந்நீரில் கலந்து வெளியாட்சியாக பயன்படுத்தலாம்.
3. சித்த மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் எந்த மருந்தாக இருந்தாலும், அந்த மருந்துடன் இந்த பூநீறு கலந்து பயன்படுத்தினால் அந்தச் சித்த மருந்து மனித உடலில் விரைவாக நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தி உடலிலுள்ள நோய்களைப் போக்கி உடலைச் சீராக்குகிறது (இதிலிருக்கும் எண்ணெய் என்று சொல்லப்படும் வழுவுழுப்புப் பண்பைப் போக்கி சுண்ணமாக்கி, மருந்துகளுக்கு காரமுண்டாக்கும் பொருட்டு, எல்லா மருந்துகளிலும் சேர்க்கின்றனர்)
4. பூநீற்றினை மற்ற மருந்துகளுடன் சிறிதளவு கலந்து வைத்தால், அந்த மருந்தின் ஆயுட்காலம் அதிகரிக்கப்பட்டு பல்லாண்டுகள் பயன்படுத்த முடியும்.

வேதியியல் தரவுகள்

- 1) பூநீற்றினைக்கொண்டு செய்யப்படும் பூநீறு சுண்ணம் வேதியியலின்படி கால்சியம் சேர்ந்த வேதியக்கூட்டு பொருளாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

- 2) கனிமவியல் தரவுகளின்படி (X-ray diffraction) பூநீறு என்பது பிரிசோனைட் (Pirssonite) என்ற கனிமம்தான் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. (Pirssonite என்பது Ca, Na, Hydrocarbonates ஆகும்.)
- 3) Titration and Flame Photometer, UV spectrophotometer, Atomic absorption spectro photometer **gad;gD;jjp Nrhjid nra;ifapy**; Si, Al, Ti, Fe, Ca, Mn, Mg, K, Na, P, Hg, As, Cr, V, Ni, Cu, Co, Cd, Li, Ba, Sr, Pb ஆகிய கனிமங்களின் பரவல் மற்றும் செறிவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- 4) முழு நிலவன்று சேகரிக்கப்பட்ட பூநீற்றின் கனிமச் செறிவும், முழு நிலவிற்குப்பின் சேகரிக்கப்பட்ட பூநீற்றின் கனிமச் செறிவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன என அறியப்பட்டுள்ளது.

பூநீறு சொல்லப்பட்டுள்ள நூல்கள்

- ஞான வெட்டியான்,
- நவரத்தின வைத்திய சிந்தாமணி,
- பஞ்சரத்தினம் 500.
- போகர் 7000,
- சட்டமுனி வாத காவியம்,
- ஏணி ஏற்றம்,
- தேரன் சேகரப்பா (இரசத்திற்குச் சுருக்குக் கொடுத்து மணி செய்ய பூநீற்றைச் செயற்கையில் செய்கின்ற முறையை கூறியிருக்கின்றார்)

முடிவுரை

- சித்த மருத்துவ ரசவாத முறைகளுக்கு முக்கிய ஆணிவேராய் உள்ளது ‘பூநீறு’ ஆகும்.
- “பூநீர் காணார் புனல் கண்டிடார்” என்ற பாடல் வரி இதை உணர்த்தும்.

“தானென்ற தித்தனையும் பூநீராலாச்சு

சாகிறதும் பிழைக்கிறதும் பூநீராலாச்சு

வானென்ற குளிகையெல்லாம் பூநீராலாச்சு

வாதமென்ற அம்பமெல்லாம் பூநீராலாச்சு”

- சட்டமுனி வாத காவியம் 1000.

(முப்புக்கு இன்றியமையாத பூநீரை எடுப்பதே ஒரு இன்றியமையாத முறை. பூநீறு எக்காலமும் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கும் பருவத்திலும் எல்லா நாட்களிலும் எடுக்க முடியாது. அதற்குரிய நாட்களில் அதற்குரிய நேரத்தில்தான் எடுக்க முடியும்.)

“உரைந்தபின்பு ரவிபட்டுப் பொங்கிநீறு

முத்தமனே நாரியுட மருந்துமாச்சே

நிறைந்தபின்பு சுண்ணமதில் கூடினாக்கால்

நேரான விண்ணோர்கள் மருந்துமாச்சே”

- சட்டமுனி வாத காவியம் 1000.

முப்பு பெற முக்கியம் பூநீறு

“உப்பின் கசடது போய் ஊறலது மாறினதால்

முப்புச்சுண்ண மாமதற்கு மூன்றுபேர் உப்பதனால்

கற்பாந் தரங்கோடி காயமது வலுத்துச்

செற்பாயும் வாசியினால் தேகம்”

- ஞான வெட்டியான் 1500

முப்பு செய்யும் காலம்

“கேள்பா பங்குனிசித் திரையினுள்ளே
கெணிதமுள்ள முப்பூவுக் குறுதியாகும்”

பொதுவாகப் பற்பங்கள், செந்தூரங்கள், திராவகங்கள், உருக்கினம், செயநீர் ஆகியவற்றை அவற்றிற்கே உரிய காலங்களில் செய்ய வேண்டும் எனச் சித்தர்கள் கூறியுள்ளனர். அதுபோலவே பங்குனி, சித்திரை மாதங்கள் மட்டுமே முப்பு செய்வதற்குரியவை. மற்ற மாதங்கள் ஆகாது.

- தீராது என்று கூறப்பட்ட நோய்களைத் தீர்க்கவல்லது பூநீறு மட்டுமே.
- இன்றளவும் தமிழகத்தின் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் “பூநீறு விளையும் பூமி” என்ற கிராமம் இருந்து வருவது ஆச்சரியத்துக்கு உரியதாகும்.
- பூநீறு பற்றிய அனைத்து விபரங்களும் ஆராய்ந்தறியக்கூடியவையே ஆகும்.
- இதன் பிறப்பு, வகை, ரசாயனக்கலவை, காய்ச்சல், தீட்சைவிதிகள் அனைத்தும் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் ஒவ்வொரு முறையையும் தற்கால அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும்.
- பூநீறு - குறித்த அனைத்துத் தகவல்களையும், தரவுகளையும் மீட்டெடுப்பது சித்த மருத்துவர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரின் தலையான கடமையாகும்.

ஆதார நூல்கள்

1. தேவ ஆசீர்வாதம் சாமுவேல், மருந்துசெய் இயலும் கலையும், 1992
2. பானையங்கோட்டை அரசினர் சித்த மருத்துவக்கல்லூரி & மருத்துவமனை தோற்றக்கிரம ஆராய்ச்சியும் சித்தமருத்துவ வரலாறும் துறை, வெளியீடு - “துளிர்” சித்த மருத்துவ அறிமுகத் தொகுப்பு, 2002.
3. இரா.தியாகராசன், குணபாடம் தாது-சீவ வகுப்பு, இந்திய மருத்துவம் மற்றும் ஹோமியோபதி துறை, சென்னை.
4. க.ச.உத்தமராயன், சித்த மருத்துவாங்க சுருக்கம், இந்திய மருத்துவம் மற்றும் ஹோமியோபதி துறை, சென்னை.
5. பலராமையா, முப்பு குருநூல்.
6. க.அன்பரசு, காயகற்பம்.
7. T.V.Sambasivam pillai - Siddha Dictionary.
8. Old.thinnai.com/p=40605261